

Kezet fogott a technika és az alkotó fantázia

Felföldi fotográfusok kiállítása Putnokon

1997. április 18., péntek délután. Erőlködött a tavasz. Sütött a nap, kellemes volt az idő. A „sima” hétköznapot piros betűkkel írták be a Felföldi Fotográfusok Szövetségének aranykönyvébe.

Tizenhatan állították ki képeiket a putnoki Holló László Galériában. Már jóval a megnyitó előtt sokan gyülekeztek a kívülről-belülről takaros, kúriászerű épületben. Természetesen ott voltak az alkotók, köztük *Bánóczy László*, az ÉMÁSZ Rt. beruházási és létesítményi főelőadója is.

Megnyitót *Sajó Attila*, a kazincbarcikai Egressy Béni Művelődési Központ igazgatója tartott. Bevezetőjében méltatta a Felföldi Fotográfus Szövetséget,

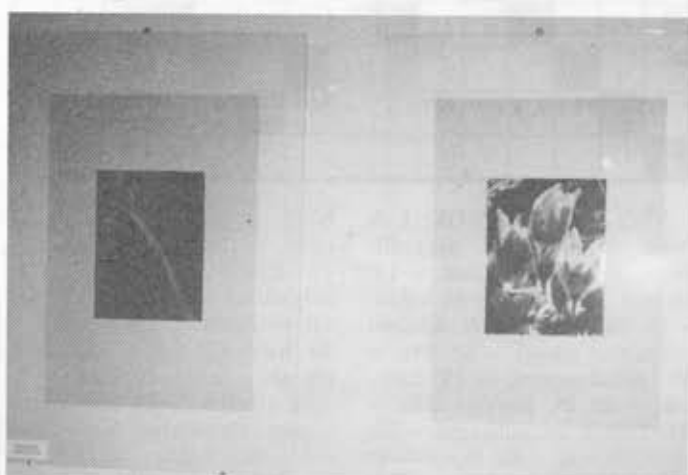
A kiállítást, amelyen „felvonultak” az alkotók is, Sajó Attila (jobbról a második) a kazincbarcikai Egressy Béni Művelődési Központ igazgatója nyitotta meg

Bánóczy László, az ÉMÁSZ Rt. főelőadója

amelynek tagjai 1990-ben fogtak össze. A csoportot az alkotás öröme, a szakma szeretete és a barátság tartja össze.

– Minden évben több tábort szerveznek – folytatta az igazgató. – Róluk igazán nem mondható el, hogy „belterjesek”, a határokon innen és túl egyaránt munkálkodnak. Tevékenységük a technika és az alkotó fantázia kézfogásával egyre sikeresebb. Alkalmazott technikájuk és stílusuk a szerzőktől függ. A szövetség tagjai a fekete-fehér és a színes kategóriában egyaránt „muzsikálnak”. Aktokat, portrékat, tájképeket és szociofotókat egyaránt készítenek. Munkájukat a magas szint, a szakmai igényesség jellemzi. Így a profi alkotók profi alkotásokat készítenek. Kívánon, hogy a szövetséget a jövőben is ez a szellem tartsa össze.

...és két alkotása (jobbról a Leánykőkörörcsin, amelyet sokan megcsodáltak)

Sajó Attila – a jelenlévők nagy tapsa közepette – valamennyi kiállítóval kezet fogott és részükre további sikereket kívánt.

Az érdeklődők ezután sorra szemügyre vették az alkotásokat, köztük Bánóczy László és Horváth József, az ÉMÁSZ Rt. üzemviteli igazgatójának munkáit. Amelyek közül különösen a Leánykőkörörcsin és a Burokban című – elfogultság nélkül állíthatjuk – művészi felvételek arattak osztatlan sikert.

Az érdeklődők megkapták a kiállítás izléses prospektusát, majd szerény vendéglátásban részesültek.

A tablók közötti „sétálgatás” közben váltottunk szót Bánóczy Lászlóval, aki szakmai kislóadást tartott.

– Sokan azt kérdezik tőlünk, alkotóktól, hogy mitől jó egy kép? Erre egyikünk sem tud pon-

tos választ adni. Talán akkor, ha évekkel később is rá tudunk nézni és azt érezzük, hogy mondani- valója van, valamiről szól. A képet nem a kamera készíti. A gép, bármennyire objektív, nem gondolkodik és nem érez. Ezt csak a kamera mögött álló ember teheti meg. Az ő benyomásai, érzelmei jelennek meg a fényérzékeny anyagon. Egy fotó nem a valóság szolgái lenyomata, attól sokkal több.

– Legközelebbi fellépésük?

– Négy-öt „meghívó” is kézről kézre jár közöttünk. Francia-, lengyel- és írországi, valamint braziliai pályázatokat kaptunk. Készülünk, természetesen mind- egyiken „ott leszünk”.

A putnoki kiállítást egy hónapig láthatják az érdeklődők.

Kép és szöveg:
Koldzey Tamás